

Inhuldiging gouverneursportret

3 februari 2023

Geachte eregouverneur, beste Camille,
Ereprovincieraadslid,
Beste collega's uit deputatie en provincieraad,
Griffier,
Officier in de Kroonorde, geachte Paul (Van Hoeydonck),
Dames en heren, beste vrienden,

Hartverwarmend. Zo ervaar ik jullie **talrijke aanwezigheid**.
Want eerlijk, een eigen portret mee onthullen, het voelt toch wat
ongemakkelijk en **bevreemdend**.

Wie **portret** zegt, denkt wellicht aan de even snedig spitante als
wijze **Oscar Wilde**:

"Elk portret, met gevoel geschilderd, is een portret van
de kunstenaar, niet van de persoon.

De zittende persoon is slechts het toeval, de gelegenheid.

Het is niet hij/zij die door de schilder wordt onthuld;
het is eerder de schilder die, op het gekleurde doek, zichzelf
onthult."

Laat deze avond daarom vooral **hulde** zijn aan **Naïma Aouni**, aan
haar **uitzonderlijke talent**.

Dames en heren,

Sommigen zweren bij het **leven en werk van een oorlogsmisdadiger** die een **genocide** op een **miljoen Eburonen** op zijn geweten heeft, als we *Het Verhaal van Vlaanderen* mogen geloven...

Anderen koesteren de m.i. **grootste schrijver allertijden.**

Zo ook **Amanda Gorman.**

En terecht, zo las ik onlangs in De Morgen.

Zo wees ook beroepsreiziger en schrijver Robert **Kaplan** op het **belang van 'tragisch denken'** in **tijden van crisis en oorlog** en dus, jawel, van **Shakespeare.**

En omdat **humor al even cruciaal** is om het leven aan te kunnen, biedt Shakespeare al evenzeer een **hoorn des literaire overvloeds.**

Als er dan al een portret moest worden gemaakt, zou ik me wellicht nog **meer op mijn 'gemak'** hebben gevoeld bij een **geschreven portret à la Mr. Gwyn van Alessandro Baricco,** maar dat hoort niet tot de traditie van dit mooie huis.

En dus ben ik **erg dankbaar en erkentelijk** dat een **jonge vrouw,** bereid was om mijn portret te schilderen.

Een vrouw met een melancholische ziel voor wie 'kunst al is wat er bestaat', zoals ze zichzelf omschreef, die haar inspiratie o.m. haalt bij een gedeelde liefde: **Michelangelo Merisi da Caravaggio**. Geen tovenaars met woorden maar des te meer met licht.

Dankzij hem en andere- al even indrukwekkende- grootmeesters als **Michelangelo en Velazquez** koos Naïma **bewust en zeer gedreven** voor datgene waar ze zo **van houdt**, waarin ze zo **getalenteerd** is: aanvankelijk **teken-** en later **schilderkunst**.

Minstens even bijzonder is **haar engagement** om wie er niet meteen affiniteit mee heeft heel bewust te laten **kennismaken met de kracht van kunst**.

Samen **met vzw Oud Wijzer** begeleidde ze een **creatief hersteltraject** voor mensen die geconfronteerd werden met kanker. **Kunst als therapie, kunst om te helen**.

Of zoals **Georgia O'Keeffe** het ooit verwoordde:

"I found I could say things with colour and shapes that I couldn't say any other way – things I had no words for."

"Ik ontdekte dat ik met kleur en vormen dingen kon zeggen die ik op geen enkele andere manier kon zeggen - dingen waar ik geen woorden voor had."

Voor Naïma lijkt dat niet anders.

Overigens ook haar **gemoedelijke, vlotte en efficiënte manier** van **werken** waardeerde ik ten zeerste.

Godzijdank had ze **geen levend, laat staan 'stilzittend' model** nodig.

Een **fijn kennismakingsgesprek** en een **fotosessie** volstonden. Vervolgens werd het vooral een **periode van nieuwsgierig, een beetje ongemakkelijk ook, en geduldig** –wat lastig is- **afwachten.**

Beste Naïma,

Daaraan kwam vorige week een einde toen je me uitnodigde in je **atelier in Borgerhout** voor een **sneak preview.**

En ik wist: de **nervositeit** bleek al gauw onterecht.

Rust, dankbaarheid en waardering, kwamen in de plaats.

Voorts koester ik **het lange gesprek** dat we voerden:

Over de genese van het **portret;**

Over de nachtelijke uren die je eraan hebt opgeofferd,

Over je zoektocht omdat de opdracht je ook uit je comfortzone dwong,

Over de manier waarop je houdt van de **worsteling om**

oplossingen te zoeken – zes keer vallen en zeven keer weer opstaan- wanneer je vast lijkt te zitten en je **levenshouding** daarbij:

Liever nieuwe moeilijkheden dan overdoen wat ik al onder de knie heb, want **enkel zo kan ik als kunstenaar blijven groeien;**

Over de keren dat je **zoekend** herbegon;

Over **kunst en je favoriete kunstenaars...**;

Over **risico's en ongemakken** van **het vak**;

Over de **drie weken** dat je 'op mijn kop' moest kijken, van bij het ochtendgloren tot de avond valt.

Beste Naïma,

Iedereen zal er een eigen mening over hebben, maar volgens mij past je werk perfect in **deze eregalerij** alsook **in de expo KOPPEN** die hiernaast staat opgesteld.

Bovendien vertoeft je werk in **uitstekend gezelschap**, waaronder dat van enkele van mijn favoriete kunstenaars zoals **Jan Vanriet** en **Sam Dillemans**.

Dat jij vandaag deze reeks vervoegt, doet me dubbel veel plezier. Ook al omdat het in één klap **twee vrouwen** toevoegt aan een tot op heden exclusief **mannelijke galerij van gouverneursportretten**.

Collega's uit de deputatie,

Heel veel **dank** ook aan jullie, aan de **provincieraad** voor dit portret. Het is een **hele, een te grote eer**, en bovenal, een **unieke ervaring**.

Dit portret, deze avond laten me heel bewust stilstaan bij **mijn geluk en voorrecht** om **al 15 jaar lang** –sinds 1 mei 2008 om exact te zijn- **gouverneur** te zijn van deze **prachtige, bruisende, ambitieuze en kansenrijke**, maar evenzeer ook **complexe, uitdagende en soms op de proef gestelde provincie**.

Dank Eerste Gedeputeerde **Luk Lemmens** en gedeputeerde **Mireille Colson** om vanavond aanwezig te zijn en de mooie traditie van gouverneursportretten verder te zetten!

Dankjewel Bob Daems, verantwoordelijke van onze kunstcollectie, voor je **toegewijde hulp** in de **zoektocht** naar een **talentvol kunstenaar** die bereid was mij te portretteren.

Heel veel dank, Karin Hanssen om Naïma te suggereren en me met haar en haar werk in contact te brengen.

Allerbeste Bob, ook de **context** die je creëerde waarin het portret nu voor de allereerste keer getoond wordt, **waardeer ik zeer**.

De **indrukwekkende KOPPEN-expo**, aangevuld met het **beklijvende project Moving Identity**: een reeks van **vijf videoportretten van Ilke De Vries**, die hier vandaag getoond wordt.

Zo voelt hier staan en spreken via het portret **minder alleen, meer verbonden, minder kwetsbaar** ook. Ook omdat het portret al bevat wat me zo dierbaar is. Het werk van Shakespeare, de Singel, groen, hernieuwbare energie, dit mooie huis.

Dames en heren, u hoort het.

Het was een eer om het toeval en de **gelegenheid** te mogen zijn, waarin de kunstenares, waarin Naïma ook zichzelf en **haar talent andermaal heeft onthuld**.

Tegelijk ben ik **vereerd en grenzeloos dankbaar** om deze **eregalerij van illustere voorgangers** te mogen **vervoegen**.

Geen enkele dag is dat een **vanzelfsprekendheid**.

Gedragen door fijne teams op het **werk en geliefden thuis** is het elke dag weer een **eervolle verantwoordelijkheid**.

Ik dank u.